

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1435/2019
28.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Стефана Кордића, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Кордића, адвоката Стефана Радивојевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 474/16 од 18.02.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 634/19 од 02.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2020. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Кордића, адвоката Стефана Радивојевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 474/16 од 18.02.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 634/19 од 02.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 474/16 од 18.02.2019. године окривљени Стефан Кордић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, па је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године, у коју му се урачунава и време проведено у притвору од 02.03.2016. године до 24.03.2016. године.

Истом пресудом, у смислу члана 258. став 4. ЗКП обавезан је окривљени да оштећеном АА на име имовинскоправног захтева плати износ од 2.820,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је за вишак до траженог износа од 58.000,00 динара исти упућен на парницу, а оштећени ББ је за остваривање имовинскоправног захтева у целисти упућен на парницу.

Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка оштећеном ББ плати износ од 240.000,00 динара, а оштећеном АА износ од 156.000,00 динара, као и да

на име судског паушала плати износ од 10.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка ВЈТ у Београду износ од 48.198,47 динара и Вишем суду у Београду износ од 95.400,30 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 634/19 од 02.10.2019. године, усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, преиначена је првостепена пресуда, само у погледу одлуке о казни, тако што је окривљени Стефан Кордић због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од 4 године, у коју му се урачунава и време проведено у притвору од 02.03.2016. године до 24.03.2016. године, док је жалба браниоца окривљеног Стефана Кордића, адвоката Стефана Радивојевића, одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Стефана Кордића, адвокат Стефан Радивојевић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и члана 441. став 3. и 4. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење првостепеном или другостепеном суду или да преиначи делимично или у целини побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Кордића је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем побијаних правноснажних пресуда учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер је у погледу дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, обзиром да је суд погрешно оценио постојање квалификаторне околности у конкретном случају - тешке телесне повреде нанете оштећеном ББ и у вези са тим оспорава постојање умишљаја окривљеног у погледу наведене квалификаторне околности, као и постојање саизвршилаштва, будући да није постојала заједничка одлука окривљеног и малолетног ВВ у погледу доношења тешке телесне повреде оштећеном.

Супротно изнетим наводима, Врховни касациони суд налази да правноснажним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, обзиром да чињенични опис радње извршења дат у изреци првостепене пресуде садржи све чињенице

и околности које представљају законска обележја кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, за које је окривљени оптужен и оглашен кривим правноснажном пресудом и то, како оне које се тичу радње извршења предметног кривичног дела, тако и оне које се односе на постојање субјективних обележја кривичног дела.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде на страни 4. у трећем ставу другостепене пресуде, дао јасне, аргументоване и довољне разлоге, које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Иако бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче повреду закона из члана 441. став 3. и 4. ЗКП, из образложења захтева и навода да су трошкови кривичног поступка оштећеном АА досуђени на основу трошковника поднетог од стране адвокатског приправника, произилази да бранилац захтевом истиче повреду члана 73. ЗКП. Међутим, Врховни касациони суд се није упуштао у разматрање и оцену истакнуте повреде, обзиром да иста у смислу члана 485. став 4 ЗКП не представља разлог због кога је дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић